

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan.

1. De Commissie heeft de juridische, feitelijke en economische context van verzoeksters situatie niet naar behoren geanalyseerd.
2. De Commissie heeft ten onrechte geconcludeerd dat verzoekster en Servier daadwerkelijke of potentiële concurrenten in de zin van artikel 101 VWEU waren.
3. De onjuiste conclusie van de Commissie dat de octrooiregeling tussen verzoekster en Servier een mededingingsbeperkende strekking in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU had, is gebaseerd op een onjuiste feitelijke en juridische analyse en een onjuiste toepassing van de vaststaande beginselen inzake een mededingingsbeperkende strekking.
4. De Commissie heeft verzoeksters recht van verdediging geschonden door de overdrachts- en licentieovereenkomst op inconsistente wijze te onderzoeken, en zij heeft ten onrechte geconcludeerd dat de overdrachts- en licentieovereenkomst een mededingingsbeperkende strekking in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU heeft.
5. De Commissie heeft ten onrechte geconcludeerd dat de overeenkomsten tussen verzoekster en Servier ten gevolge hadden dat de mededinging werd beperkt in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU.
6. De Commissie heeft verzoeksters argumenten inzake artikel 101, lid 3, VWEU niet nauwkeurig onderzocht.

Beroep ingesteld op 18 september 2014 — EEB/Commissie

(Zaak T-685/14)

(2014/C 431/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: European Environmental Bureau (EEB) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: S. Podskalská, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit Ares (2014) 2317513 van de Commissie van 11 juli 2014 waarbij niet-ontvankelijk is verklaard het door verzoeker ingestelde verzoek tot interne herziening van besluit C(2014) 2002 def. van de Commissie van 31 maart 2014 betreffende de kennisgeving door Bulgarije van een nationaal plan voor de overgangsfase, als bedoeld in artikel 32 van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies;
- nietigverklaring van besluit C(2014) 2002 def. van de Commissie van 31 maart 2014 betreffende de kennisgeving door Bulgarije van een nationaal plan voor de overgangsfase, als bedoeld in artikel 32 van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, en
- verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Besluit Ares(2014) 2317513 van de Commissie van 11 juli 2014 is in strijd met artikel 17 VEU, de artikelen 2, lid 1, sub g, en 10 van verordening (EG) nr. 1367/2006, het verdrag van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden („VN/ECE-Verdrag”) juncto besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 betreffende het sluiten, namens de Europese Gemeenschap, van het VN/ECE-Verdrag.
2. Besluit C(2014) 2002 def. van de Commissie van 31 maart 2014 is in strijd met artikel 17 VEU, richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, uitvoeringsbesluit 2012/115/EU van de Commissie van 10 februari 2012 houdende vaststelling van de in richtlijn 2010/75/EU bedoelde nationale plannen voor de overgangsfase, het VN/ECE-Verdrag juncto besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 betreffende het sluiten, namens de Europese Gemeenschap, van het VN/ECE-Verdrag, richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's, en richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa.

Hogere voorziening ingesteld op 12 september 2014 door het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 2 juli 2014 in zaak F-63/13, Psarras/ENISA

(Zaak T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirerende partij: Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) (vertegenwoordigers: P. Empadinhas en C. Meidanis, advocaat)

Andere partij in de procedure: Aristidis Psarras (Heraklion, Griekenland)

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 2 juli 2014 in zaak F-63/13 volledig te vernietigen;
- alle door verzoeker in eerste aanleg in zaak F-63/13 ingediende vorderingen volledig af te wijzen, en
- verzoeker in eerste aanleg te verwijzen in alle kosten van de procedure voor het Gerecht voor ambtenarenzaken en van die voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend een verkeerde opvatting van de feiten met betrekking tot de gebeurtenissen die op 4 mei 2012 en in de daarop volgende periode hebben plaatsgevonden alsmede aan een onjuiste rechtsopvatting van artikel 41, lid 2, sub a, van het Handvest van de grondrechten en van artikel 47 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, in samenhang met artikel 59 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie.